

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

3. Quomodo Deus reuelarit Iosepho Virginitatem B. Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59868)

34 MEDITAT. DE VITA

*Secundo, reddendo pro illis gratias
debitas.*

*Tertio, eadem usurpando ad Deum
et gloriam.*

QVOMODO

DEVS REVE

LARIT IOSEPH

VIRGINITATEM B.

VIRGINIS.

MEDITATIO II

EVANGELIVM.

Mach. 2.

VM esset desponsata ma-
ter Iesu Maria Ioseph, a
tequam cōuenirent, in-
uenta est in vtero habē-
de Spiritu S. Ioseph autē vir eius cō-
esset iustus, & nollet eam traduce-
re, voluit occultē dimittere eā. Hic
autē eo cogitāte, ecce Angelus Do-
mini apparuit in somnis ei, dicens
Ioseph fili David, noli timere acci-
pere Mariā cōiugē tuā; quod enim
in ea natum est, de Spiritu S. est, pa-
rietur.

riet
eius
pop
1. S
nata
ptur
ed q
dom
ritū
mira
na de
Dom
2. 10
mmis
Dom
tiam
admi
1. M
de his
2. Re
ra in e
men i
tanqu

VITA
illis gratias
ad Deo

riet autē filium, & vocabis nomen
eius Iesum; ipse enim saluū faciet
populum suum à peccatis eorum.

FIGURÆ.

1. **SUSANNA**, cū venisset in suspi- Dan. 13.
sione criminis, & iniuste cōdem-

nata esset ad mortē à populo: ait scri-
ptura, eam flentem suspexisse in calū
ed quod cor eius haberet fiduciam in
domino. Quare Deus suscitauit Spi-
ritū s. pueri iunioris Danielis, qui cū
mirabili iudicio innocentiam Susan-
na declarasset, omnes benedixerunt
Dominum, qui liberat sperātes in se.

2. **IOSEPH** Patriarcha Deus in so. Gen. 37.
mnis multa reuelauit, & cū seruiret 39.
Domino Aegypti, tātā apud eū gra-
tiam obtinuit, vt illi totius domus suae
administrationem committeret.

PROPHETIÆ.

1. **MVLTA** tribulationes iustorum, & Psal. 33.
de his omnibus liberabit eos Dominus.

2. Reuela Domino viam tuam, & spe- Psal. 36.
ra in eo, & ipse faciet, & educet quasi lu-
men iustitiam tuam, & iudicium tuum
tanquam meridiem.

B 6 3. Non

Psal. 54.

3. *Non dabit in aeternum fluctuatio
nem iusto.*

CONSIDERATIONES.

Punct. I.

QUATVOR de causis diuina sapientia voluit virginem, è qua ipse erat nasciturus, desponsatam esse Iosepho. PRIMO, vt ex Genealogia spõsi, qui descendebat ex domo Dauid, intelligeretur, eiusdem stirpis esse Mariam nemo enim poterat vxorem, nisi è stirpe tribu, accipere; atq; ita patefieret, Christum, vt à Prophetis erat prædictum fuisse filium Dauid, de domo & familia Dauid.

Secundo, quia cum non debuerit ante resurrectionem manifestari conceptionem Christi fuisse ex Spiritu sancto, noluit innocentissimam matrem suam interea in aliquod honoris vel virtutis discrimen venire. Qua in re demonstrauit, se plus amasse honorem matris quam proprium. Maluit enim ipse haberi filius fabri, quam matrem suam haberi malæ vitæ fœminatam.

Tertio, vt partus filij Dei celaretur diabolo, qui si crederet eum natum nõ è Virgine, sed coniugata, & idcirco in suspicionem venire non posset, Christum non esse hominem purum, non etiam impediret Christi passionem, &

gc-

diuina sa-
n, è qua ip-
am esse lo-
alogia spō-
David, in-
sse Maria
nisi è sur-
eret, Chri-
ediētū fu-
& familia

buerit an-
ri conce-
ritu san-
matrem
ris vel vi-
demon-
a matris
ipse ha-
am ha-

aretur
im nō
ircō in
Chri-
, non
m, &
gc-

generis humani redemptionem.

Postremo, vt Ioseph & Marię, & vni-
genito eius filio custodię atque adiu-
mento esse posset, maximè in necessita-
tibus & periculis infantię. Qua in re
Saluator noster nouum generi huma-
no præstitit beneficium: vt quod non
solum abiecit foeminam in matrē,
sed etiam elegerit virum, qui ratione
officij quod gessit communi hominū
opinione haberetur & vocaretur eius
Pater. Vbi cōsiderare potes, quanti me-
riti fuerit gloriosus Patriarcha. nam cū
Deus eum elegerit in sacratissimę ma-
tris suę Sponsū, vt eam, qua digna e-
rat, puritate & reuerentia tractare pos-
set, non dubium est, eum castitate & in-
tegritate quadam angelica fuisse orna-
tum. Et rursū, cum DEVS eum elege-
rit in nutritium & patrem putatiuum,
vniogeniti sui filij, verōssimile est, eum
præ alijs hominibus pietate & sanctita-
te fuisse singulari.

2. CVM B. Virgo tota hilaris & læ-
ta ab Elisabeth in suam domum Naza-
reth reuertisset, mox Ioseph animad-
uertit eam esse grauidam. Vbi cogitare
potes, cum adhuc ignarus fuerit myste-
rij, quantum doloris vulnus in corde
acceperit, quantam crucem sustinuerit,

38 MEDITAT. DE VITA

maximè cum ipse esset summus amator castitatis, semperque virginem ob rarā eius sanctitatem summo loco & reuerentia habuerit. Cùm itaque apertè cognosceret eam concepisse & vterum gestare, stabat attonitus & pudore suffusus, à consilio & auxilio omni desertus. Concutiebatur ex vna parte animus boni & sancti Patriarchæ, ob rationes aliquas quæ vtrò occurrebant, magno metu & suspitione; ex alia verò, memor sanctissimorum morum virginis, & spiritus diuini, qui in omnibus eius actionibus se exeruerat, ab hoc affectu omnino reuocabatur. Vnde, abiecta omni sinistra suspitione, potiùs sibi persuasit, eam diuina virtute, nouo quodam modo concipere potuisse, sed tamen suspenso de tota re iudicio, totus remanebat mestus & afflictus. Tandem dubitans, vtrū potiùs expediret, retinere ita suspectam, quod lex vetare videbatur, an manifestare, quod lex per mittebat, & accusare, ac proinde in discrimen nominis & vitæ eam vocare, qua re grauius poterat Deum offendere, cōclusit, viam potiùs mediā, quàm suadebat pietas, tenere, hoc est, neque eam retinere, neque manifestare, sed secreto, dimittere, atque ita maluit i-

ps
ular
mu
aliu
3.
hui
me
fam
catu
apu
ad i
cia
ri i
nu
esse
4.
SV
su
mi
str
ma
ph
in
id
sili
de
&
oc
du
in

pse omnem in se pœnam trāsferre, exulare è patrio solo, & peregrinari per mundum, quàm B. Virgini infamiam, aliudue damnū procreare.

3. CONSIDERA eximiam pietatem huius Sancti, qui licet manifestis argumentis didicisset gravidam esse sponsam suam, tamen nihil mali de ea suspicatus est, non ei succensuit, non questus apud cognatos, non detulit eius nomē ad iudices, sed dolorem omnem & cruciatum, quo angebatur, retinuit pectori inclusum, tantumque in cogitationum suarum secreto, quid factū opus esset, deliberavit.

4. Verum, quam obrem, ô dulcis IESU, matrem tuam eiusque dilectū sponsum in hanc afflictionem incedere permisisti? Quare assumpturus carnē nostram, tam sublimis mysterij arcanum manifestare voluisti B. Virgini, Iosephum autem hominem iustum, & à te in sponsum eius & custodem electum id totum cœlauisti, & ancipitem consilij in tantum animi mœrorem incidere permisisti? Sed fecisti illud diuino & recondito consilio. Primo, ut utriusque occasionem dares maioris coronæ, dum probant fructus eius crucis, quam inde à momento conceptionis tuæ
por-

40 **MEDITA. DE VITA**

portare cepisti. Secundo, quia congruens fuit, prius **MARIAE**, quam Iosepho hoc mysterium patefieri; nam vitium datum est exitio humani generis, quando prima mulier verbis serpentis praestitit fidem, ita tu facturus initium nostrae reparationis, conueniens fuit, vt primum hoc mysterium **B. Virgini** proponeres; vt sicut consensus **Eua**, maledictionis, sic consensus **MARIAE** esset causa & origo aeternae benedictionis.

Iob. 7.

Tertio, quia de te scriptum est, quod seruos tuos diluculo visites; & subito probes illos: postquam visitasti matrem cum gaudio singulari diuini conceptus, mox quoque voluisti eius fidem & constantiam, perturbatione & suspitione sponsi probare: & similiter postquam seruo tuo Ioseph tantam gratiam dedisses, vt esset sanctissimae matris tuae sponsus, voluisti etiam eius iustitiam & caritatem probare. Vera enim iustitia cognoscitur, quando adiunctam habet compassionem. Vera quoque caritas, non seipsam quaerit; nec commodi loco habet quod in aliorum vergit iacturam. Denique magno consilio Deus hanc dubitationem Iosephi permisit, vt dum post dubitationem certissimus reddi-

tur
omn
tate
5.
tuo
nam
cum
ange
quer
Salu
& ab
expe
long
tend
gnur
vero
cam
dem
6.
per h
tion
me. i
spon
bus
mor
patef
tion
ta diu
hum
laudi

tur de virginea suæ sponsæ integritate, omnem à nobis remoueret de hac veritate dubitationem.

5. O bone Ioseph, quis est hic timor tuus? quæ tua suspicio? O si scires, quænam sit illa, de cuius castitate dubitas; cum sit angelorum Regina, ipsis altris angelisque purior; & item quis sit ille, quem in utero suo concepit, nempe Saluator ab origine mundi promissus, & ab omnibus gentibus desideratus & expectatus, si, inquam, id scires, quàm longè abesses à cogitatione eam dimittendi? imò reputares te omninò indignum, vt eam in sponsam haberes, & verò beatum prædicares si tibi fas esset eam videre, vel alloqui, vel humiliter eadem inferuire.

6. Ex altera parte perpende, quibus per hoc tempus cor B. Virginis cogitationibus fuerit iactatum, vt pote minime ignaræ, quanta in afflictione suis sponfus esset, quibusque perturbationibus animus eius diuexaretur. Hinc amor & misericordia eam impellebat, vt patefacta veritate animum eius dubitatione ancipitem recrearet, illinc incerta diuini beneplaciti, & aliena, vt erat humilima, à commemoratione suarū laudū, tandem maluit tacere, & donum

Dei

42 **MEDITA. DE VITA**

Dei oculere, vt haberetur vilis, & culpa obnoxia, quàm loqui, vel agere aliquid, vnde aut cælesti Patri displiceret, aut honorem vel gloriam aliquam temporalem consequeretur. In hoc statu cum esset B. Virgo, cogita, quoties intuebatur sponsum suum ita afflictum, capite demisso, vultu mæsto, oculis turbatis & lachrymosis incedentem, quoties inaudiebat eius gemitus, & suspiria, toties in pio eius corde renatum dolorem: Vnde cum sciret eum hæc omnia pati sua causa, de aliena magis afflictione, quàm de vita sua & fama sollicita, more suo confugit ad Patrem misericordiarum, ei que exposita sua afflictione & desiderio, totam rem commendauit, vt velut ipse autor erat totius huius mysterij, sic ipse quoque subministrare dignaretur remedium, & vtrique pristinam consolationis spiritualis dulcedinem restituere. Vbi potes considerare, quemadmodum B. Virgo voluntatem suam conformarit diuinæ voluntati, nam etsi ex vna parte, misericordia commota, Deo præsentaret sui afflicti sponsi vulnera; ex altera tamen, per obedientiã in manus diuinas se resignans, de nouo se Domino in ancillam offerebat, non solum

sum ut eum in utero suo reciperet, sed ut pateretur quicquid placeret suae divinae voluntati.

7. Cum ergo M A R I A & Ioseph in hac afflictione essent, Dominus, qui non permittit suos æquo longius tentari, sed si aliquando mortificet, mox tamen eos rursus vivificat, et si deducat *1. Reg. 2.* ad inferos, mox tamen reducit; misit Angelum suum, qui in somnis apprensus Iosepho dixit. *Noli timere accipere M A R I A M coniugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est: pariet autem filium, & vocabis nomen eius Iesum, &c.*

8. Contemplare quanta & quã sublimia mysteria Angelus paucis his verbis sit complexus. Magna certè fuerunt mysteria, quæ per quietem DEVS revelavit primo Iosepho Patriarchæ Iacob *Genes. 39.* filio: at multo maiora fuerunt quæ *40. 41.* revelavit secundo Iosepho matris suae sponso. Etenim illa erant tantum umbræ & figuræ rerum futurarum, at hæc sunt ipsa veritas præsens; nam revelavit iam adesse salvatorem tantopere ab omnibus gentibus desideratum, iam completas omnes divinas promissiones, spem & desiderium veterum Patrum, voces prophetarum, & advenisse

44 MEDITAT. DE VITA

niffe remedium omnium sæculorum. Reuelauit quoque salutem, ab hoc Saluatore expectatam, non esse carnalem, nec temporalem, sed spirituales & æternam. Reuelauit & dignitatem atque excellentiam huius Saluatoris; conceptio enim eius fuit miraculosa, nempe ope Spiritus sancti, & ex Matre Virgine perfecta, atque ita etiam excellentiam & Sanctitatem ipsius Virginis patefecit. Itaque Ioseph momento vno mutatus, eam maxima reuerentia & honore prosequi cœpit, de qua ante varias in animo voluerat cogitationes.

9. Omutationem dextræ excelsi. Ioseph, vbi post Angelicam visionem euigilauit, visus est sibi etiam ex profundissimo mentis sopore euigilare, & velut ex tenebrarū abyſſo venire in lucem clarissimam. Vnde perpēde, quàm hoc magnifico & mirifico successu fuerit stupefactus & attonitus, quanta læritia perfusa fuerit eius anima sancta, quantum iubilum cordis senserit, cum videret se non solum ab omni timore & suspicione liberum, sed etiam, è paupere fabro lignario in tantam dignitatem euectum, vt electus esset in custodē sanctissime eius matris, & in vnigeniti filij eius gubernatorē, ac denique, supra omnes

mnes veteris legis Patriarchas, tantorū
 mysteriorum ministrum & consortem.
 Quantas, quæso, gratias hoc temporis
 puncto pro tantis & tam eximijs Dei
 beneficijs rependebat? Certè verisimile
 est, eum ex summa animi tranquillita-
 te gestientem, & abundantibus lacry-
 mis perfusum, subitò accurrisse ad B.
 Virginem adhuc precibus vacantem,
 abiectumque ad eius pedes veniam er-
 ratorum suorū postulasse, & reuelatio-
 nem sibi ab Angelo factam exposuisse.
 10. Ex altera parte B. Virgo mirificam
 Dei misericordiam obseruans, qua suæ
 innocentiae patrocinata fuisset, quodq;
 sponsus suus amantissimus, cuius ha-
 tenus misera fuerat, iam omni cura
 vacuus in summa esset consolatione, &
 rei domesticæ difficultates essent subla-
 tæ: Considera, quo senex animi affectu
 fuerit, quid dixerit, quas laudes, quas
 grates Deo pro paterna eius prouiden-
 tia in omnes in se sperantes, retulerit.
 Iam hic quoque expendere potes, cum
 tandem & B. Virgo sponso suo (quan-
 doquidem Deus dignatus erat se illi re-
 uelare) omnem conceptionis suæ ordi-
 nem & modum patefaceret, quanta ac-
 cessio gaudij facta sit tum bono Ioseph
 ex commemoratione rerum mirabiliū,
 quāna

46 MEDITAT. DE VITA

quam sponsa ei faciebat, tum B. Virgini, ex reuelatione facta Iosepho. Quantas ibi præ gaudio effuderunt lacrymas, quot benedictionibus, quot laudibus & præconijs venerati sunt ambo diuinam Maiestatem? & denique quam ineffabili consolatione & incredibili mentis pace, sanctissimi, castissimi que illi duo Sponsi, tunc à Deo affecti & dotati fuerunt?

COLLOQVIVM.

ORABIS Deum Dominum nostrum, vt, cum scriptum sit, illum esse protectorem omnium sperantium in se, & adiutorem eorum qui sunt in tribulatione, tibi quoque in tuis afflictionibus, spiritualibusque periculis adesse dignetur consilio & auxilio; vt diuina eius gratia illuminatus & confortatus veram pœnitentiam pro tuis peccatis agere possis, & pristinam pacem ac tranquillitatem animi recuperare.

*Psal. 9.
Psal. 30.*

DOCUMENTA.

1. **B**Virgo cum concepisset filium Dei, hoc secretum sponso suo non patefecit. Vnde discimus, securius esse viſiões diuinas, & caelestia dona occultare, quàm manifestare: atque itē omnia qua in nostrā
Lau-

laudē
mines
bis ipsi
tis. La
2. B.
magn
turam
scia, cō
famā
liquā
tia no
mis a
mus t
tiū pa
re, no
teface
3. Ios
cusare
gnoui
ei? ho
de disc
mus p
pe non
possem
infam
sit, no
nolim
nium
4. Ios
mittē

laudē cedunt, vel existimationē apud ho-
mines cōciliāt, ab alijs potius, quā à no-
bis ipsis prodenda secundū consiliū Sapiē-
tis. Laudet te alienus, & non os tuum. *Prov. 27.*

2. B. Virgo, et si sciret se gestatione uteri
magnā causā suspicionis & mœroris da-
turam Iosepho, tamen innocentia sua con-
ficia, cōfissa Deo, qui remediū suppeditare,
famāq; tueri possit, conticuit; Sic nos, si a-
liquādo iniquē infamemur, modo cōscien-
tia non redarguat, neque turbari, neq; ni-
mis anxij esse debemus; tantū committā-
mus totam rem Deo, omniū in se confidē-
tiū patrono, qui, si iudicabit nobis expedi-
re, non negliget innocentiam nostram pa-
tefacere toti mundo.

3. Ioseph et si secundum legē potuerit ac-
cusare, & repudiare Virginē, postquā co-
gnouit esse grauidam, tamen ad tuendū
eius honorē, maluit occultē dimittere. Vn-
de discimus, qua caritate prosequi debe-
amus proximum, etiam post lapsum; nem-
pe non statim (quantumuis iustē forte
possemus) eum diuulgare, & hominem
infamare. Cū enim hominis Christiani
sit, non facere alteri, quod nobis factum
nolimus, debemus, quoad possumus, om-
nium bonum nomen & famam tueri.

4. Ioseph cū versaretur in cogitatione di-
mittēdi spōsam, prius rē diu secū expēdit,
quā

quã aliquid decerneret, & idcirco à Deo
veritatis manifestationem obtinuit; Si
nos in reb. dubijs & incertis, si velimus
Deo illuminari, non debemus esse, aut
iudicando temerarij, aut in deliberando
precipites, sed studiosè prius perpendere
quid factò opus sit.

5. Si Deus permisit matrè suam innocen-
tissimam, eiusq; sponsum Ioseph homin-
iustum tantopere affligi? non est, quod nos
peccatores conqueramur, si aliqua afflic-
tione à Domino visitemur; scim⁹ enim
si imperfecti simus eam nobis prodesse ad
vita emendatione; si perfecti & iusti, ad
augmentum meriti & corona in calo.

6. Angelus B Virginè appellavit coniu-
gem Iosephi: unde sequitur, posse verè esse
matrimonium inter duos nondū secuta
copula, si ex communi utriusq; consensu
castè vivant Quale matrimonium hoc
Deo gratius est, & maioris meriti, quan-
to similis est matrimonio Matris
eius & Christi cum sponsa
Ecclesia.

DE

DE
TA
MEI
EV
ptio prin
riæ Cyri
fiterentu
tem. Ad
Galilæa
dxam, in
tur Beth
mo, & fa
tur cum
bi vxore
tem cū ei
vt parero